

¹Und du, Menschenkind, weissage den Bergen Israels und sprich: Höret des HERRN Wort ihr Berge Israels! ²So spricht der HERR HERR: Darum daß der Feind über euch rühmt: Ha! die ewigen Höhen sind nun unser Erbe geworden! ³darum weissage und sprich: So spricht der HERR HERR: Weil man euch allenthalben verwüstet und vertilgt, und ihr seid den übrigen Heiden zuteil geworden und seid den Leuten ins Maul gekommen und ein böses Geschrei geworden, ⁴darum hört, ihr Berge Israels, das Wort des HERRN HERRN! So spricht der HERR HERR zu den Bergen und Hügeln, zu den Bächen und Tälern, zu den öden Wüsten und verlassenen Städten, welche den übrigen Heiden ringsumher zum Raub und Spott geworden sind: ⁵ja, so spricht der HERR HERR: Ich habe in meinem feurigen Eifer geredet wider die Heiden und wider das ganze Edom, welche mein Land eingenommen haben mit Freuden von ganzem Herzen und mit Hohnlachen, es zu verheeren und zu plündern. ⁶Darum weissage von dem Lande Israel und sprich zu den Bergen und Hügeln, zu den Bächen und Tälern: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich habe in meinem Eifer und Grimm geredet, weil ihr solche Schmach von den Heiden tragen müsset. ⁷Darum spricht der HERR HERR also: Ich hebe meine Hand auf, daß eure Nachbarn, die Heiden umher, ihre Schande tragen sollen. ⁸Aber ihr Berge Israels sollt wieder grünen und eure Frucht bringen meinem Volk Israel; und es soll in kurzem geschehen. ⁹Denn siehe, ich will mich wieder zu euch wenden und euch ansehen,

¹وَأَنْتَ يَا ابْنَ آدَمَ قَسِّبًا لِّجِبَالِ إِسْرَائِيلَ وَقُلْ، يَا جِبَالِ إِسْرَائِيلَ اسْمَعِي كَلِمَةَ الرَّبِّ. ²هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّ الْعَدُوَّ قَالَ عَلَيْكُمْ، هَـ. إِنَّ الْمُرْتَفَعَاتِ الْقَدِيمَةَ صَارَتْ لَنَا مِيرَانًا ³فَلِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ قَدْ أَجْرَبُوكُمْ وَتَهَمُّوكُمْ مِنْ كُلِّ حَايِبٍ لِيَكُونُوا مِيرَانًا لِبَقِيَّةِ الْأُمَمِ، وَأَصْعِدْتُمْ عَلَى شِفَاةِ اللِّسَانِ وَصِرْتُمْ مَذَمَّةَ السَّعْبِ. ⁴لِذَلِكَ فَاسْمَعِي يَا جِبَالِ إِسْرَائِيلَ كَلِمَةَ السَّيِّدِ الرَّبِّ. هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ لِلْجِبَالِ وَالْأَكَامِ وَالْإِنْهَارِ وَالْأُودِيَةِ وَالْخَرِبِ الْمُقْفَرَةِ وَالْمُدُنِ الْمَهْجُورَةِ الَّتِي صَارَتْ لِلنَّهَبِ وَالِاسْتِهْزَاءِ، لِبَقِيَّةِ الْأُمَمِ الَّذِينَ حَوْلَهَا. ⁵مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنِّي فِي تَارِ عَيْرَتِي تَكَلَّمْتُ عَلَى بَقِيَّةِ الْأُمَمِ وَعَلَى أَيَّامِ كُلِّهَا الَّذِينَ جَعَلُوا أَرْضِي مِيرَانًا لَهُمْ يَفْرَحُ كُلُّ قَلْبٍ وَبُغْضُهُ نَفْسٌ لِنَهْبِهَا غَنِيمَةً. ⁶فَقَسَّبًا عَلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لِلْجِبَالِ وَالتَّلَالِ وَالْإِنْهَارِ وَالْأُودِيَةِ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَسَدًا فِي عَيْرَتِي وَفِي عَصِيي تَكَلَّمْتُ مِنْ أَجْلِ أَنَّكُمْ حَمَلْتُمْ تَغْيِيرَ الْأُمَمِ. ⁷لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنِّي رَفَعْتُ يَدِي، فَالْأُمَمُ الَّذِينَ حَوْلَكُمْ هُمْ يَحْمِلُونَ تَغْيِيرَهُمْ. ⁸أَمَّا أَنْتُمْ يَا جِبَالِ إِسْرَائِيلَ فَاتَّكُمُ تُنْشُونَ فُرُوعَكُمْ وَتُشْمِرُونَ ثَمَرَكُمْ لِشَعْبِي إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّهُ قَرِيبُ الْإِيَّانِ. ⁹لَأَنِّي أَنَا لَكُمْ وَأَلْتَفِتُ إِلَيْكُمْ فَتُخَرُّونَ وَتُزْرَعُونَ. ¹⁰وَأَكْثَرُ النَّاسِ عَلَيْكُمْ كُلُّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ يَاجْمَعِهِ، فَيُعْمَرُ الْمُدُنُ وَيُسَبِّحُ الْخَرِبُ ¹¹وَأَكْثَرُ عَلَيْكُمْ الْإِنْسَانُ وَالْبَهِيمَةُ فَيَكْتُرُونَ وَيُشْمِرُونَ، وَأَسْكُنُكُمْ حَسَبَ خَالِكِكُمْ الْقَدِيمَةِ، وَأُحْسِنُ إِلَيْكُمْ أَكْثَرَ مِمَّا فِي أَوَائِلِكُمْ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ. ¹²وَأَمْسِي النَّاسُ عَلَيْكُمْ شَعْبِي إِسْرَائِيلَ، فَيَرْتُونَكَ فَتَكُونُ لَهُمْ مِيرَانًا وَلَا تَعْوُدُ بَعْدُ تُنْكِلُهُمْ. ¹³هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ قَالُوا لَكُمْ، أَنْتِ أَكَاةُ النَّاسِ وَمُنْكَلَةُ شُعُوبِكَ. ¹⁴لِذَلِكَ لَنْ تَأْكُلِي النَّاسَ بَعْدُ وَلَا تُنْكِلِي شُعُوبَكَ بَعْدُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹⁵وَلَا أَسْمَعُ فِيكَ مِنْ بَعْدُ تَغْيِيرِ الْأُمَمِ، وَلَا تَحْمِلِينَ تَغْيِيرَ الشُّعُوبِ بَعْدُ، وَلَا تُغَيِّرِينَ شُعُوبَكَ بَعْدُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹⁶وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ، ¹⁷يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّ بَيْتَ إِسْرَائِيلَ لَمَّا سَكَنُوا أَرْضَهُمْ تَحْسُوهَا بِطَرِيقِهِمْ وَأَفْعَالِهِمْ. كَانَتْ طَرِيقُهُمْ أَمَامِي كَنَجَاسَةٍ الطَّامِثِ، ¹⁸فَسَكَنْتُ عَصِيي عَلَيْهِمْ لِأَجْلِ الدَّمِ الَّذِي سَبَكُوهُ عَلَى الْأَرْضِ، وَبِأَصْنَامِهِمْ تَحْسُوهَا. ¹⁹فَبَدَّدْتُهُمْ فِي الْأُمَمِ فَتَدَّرُوا فِي الْأَرْضِ. كَطَرِيقِهِمْ وَأَفْعَالِهِمْ

daß ihr gebaut und besät werdet;¹⁰ und will bei euch der Leute viel machen, das ganze Israel allzumal; und die Städte sollen wieder bewohnt und die Wüsten erbaut werden.¹¹ Ja, ich will bei euch der Leute und des Viehs viel machen, daß sie sich mehren und wachsen sollen. Und ich will euch wieder bewohnt machen wie vorher und will euch mehr Gutes tun denn zuvor je; und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR sei.¹² Ich will euch Leute herzubringen, mein Volk Israel, die werden dich besitzen; und sollst ihr Erbteil sein und sollst sie nicht mehr ohne Erben machen.¹³ So spricht der HERR HERR: Weil man das von euch sagt: Du hast Leute gefressen und hast dein Volk ohne Erben gemacht,¹⁴ darum sollst du nun nicht mehr Leute fressen noch dein Volk ohne Erben machen, spricht der HERR HERR.¹⁵ Und ich will dich nicht mehr lassen hören die Schmähung der Heiden, und sollst den Spott der Heiden nicht mehr tragen und sollst dein Volk nicht mehr ohne Erben machen, spricht der HERR HERR.¹⁶ Und des HERRN Wort geschah weiter zu mir:¹⁷ Du Menschenkind, da das Haus Israel in seinem Lande wohnte und es verunreinigte mit seinem Wesen und Tun, daß ihr Wesen vor mir war wie die Unreinigkeit eines Weibes in ihrer Krankheit,¹⁸ da schüttete ich meinen Grimm über sie aus um des Blutes willen, das sie im Lande vergossen, und weil sie es verunreinigt hatten durch ihre Götzen.¹⁹ Und ich zerstreute sie unter die Heiden und zerstäubte sie in die Länder und richtete sie nach ihrem Wesen und Tun.²⁰ Und sie hielten sich wie die Heiden,

20. فَلَمَّا جَاءُوا إِلَى الْأَمَمِ حَيْثُ جَاءُوا تَجَسَّوْا اسْمِي الْقُدُّوسِ، إِذْ قَالُوا لَهُمْ، هَؤُلَاءِ سَعْبُ الرَّبِّ وَقَدْ حَرَجُوا مِنْ أَرْضِهِ. 21. فَتَحَنَّنْتُ عَلَى اسْمِي الْقُدُّوسِ الَّذِي تَجَسَّهَ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ فِي الْأَمَمِ حَيْثُ جَاءُوا²² لَذَلِكَ قُلْتُ لِبَيْتِ إِسْرَائِيلَ. هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، لَيْسَ لِأَجْلِكُمْ أَنَا صَانِعُ يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ، بَلْ لِأَجْلِ اسْمِي الْقُدُّوسِ الَّذِي تَجَسَّمُوهُ فِي الْأَمَمِ حَيْثُ جِئْتُمْ. 23. فَأَقْدَسُ اسْمِي الْعَظِيمِ الْمُتَجَسِّسِ فِي الْأَمَمِ الَّذِي تَجَسَّمُوهُ فِي وَسْطِهِمْ، فَتَعْلَمُ الْأُمَمُ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ حِينَ أَقْدَسُ فِيكُمْ فُذَامَ أَغْيَبِهِمْ. 24. وَأَخَذَكُمْ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ وَأَجْمَعُكُمْ مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ وَأَتِي بِكُمْ إِلَى أَرْضِكُمْ. 25. وَأُرْسِلُ عَلَيْكُمْ مَاءً طَاهِرًا فَتَطْهَرُونَ. مِنْ كُلِّ تَجَاسَيْتِكُمْ وَمِنْ كُلِّ أَصْنَائِكُمْ أَطْهَرُكُمْ. 26. وَأَعْطِيَكُمْ قَلْبًا جَدِيدًا، وَأَجْعَلُ رُوحًا جَدِيدَةً فِي دَاخِلِكُمْ، وَأَنْزِعُ قَلْبَ الْحَجَرِ مِنْ لَحْمِكُمْ وَأَعْطِيَكُمْ قَلْبَ لَحْمٍ. 27. وَأَجْعَلُ رُوحِي فِي دَاخِلِكُمْ، وَأَجْعَلُكُمْ تَسْلُكُونَ فِي فَرَائِضِي وَتَحْفَظُونَ أَحْكَامِي وَتَعْمَلُونَ بِهَا. 28. وَتَسْكُنُونَ الْأَرْضَ الَّتِي أُعْطَيْتُ آبَاءَكُمْ إِيَّاهَا، وَتَكُونُونَ لِي سَعْبًا وَأَنَا أَكُونُ لَكُمْ إِلَهًا. 29. وَأَخْلَصُكُمْ مِنْ كُلِّ تَجَاسَاتِكُمْ. وَأَذْغُو الْجَنْطَةَ وَآكُتْرُهَا وَلَا أَصْعُ عَلَيْكُمْ جُوعًا. 30. وَأَكْثُرُ ثَمَرَ الشَّجَرِ وَعَلَّةَ الْحَقْلِ لِكَيْلَا تَتَالَوْا بَعْدَ غَارِ الْجُوعِ بَيْنَ الْأُمَمِ. 31. فَتَذْكُرُونَ طُرُقَكُمْ الرَّدِيئَةَ وَأَعْمَالَكُمْ غَيْرَ الصَّالِحَةِ، وَتَمُتُّونَ أَنْفُسَكُمْ أَمَامَ وُجُوهِكُمْ مِنْ أَجْلِ آثَامِكُمْ وَعَلَى رَجَاسَاتِكُمْ. 32. لَا مِنْ أَجْلِكُمْ أَنَا صَانِعُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ، فَلَيْتَكُمْ مَعْلُومًا لَكُمْ. فَاحْجَلُوا وَاحْرُؤُوا مِنْ طُرُقِكُمْ يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ. 33. هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، فِي يَوْمِ تَطْهِيرِي إِيَّاكُمْ مِنْ كُلِّ آثَامِكُمْ أَشْكِيكُمْ فِي الْمُدُنِ، فَتُبْسَى الْخَرِبُ. 34. وَتُفْلِحُ الْأَرْضُ الْخَرِبَةُ عِوَضًا عَنْ كَوْنِهَا خَرِبَةً أَمَامَ عَيْنِي كُلِّ غَائِبٍ. 35. فَيقُولُونَ، هَذِهِ الْأَرْضُ الْخَرِبَةُ صَارَتْ كَجَنَّةِ عَدْنٍ، وَالْمُدُنُ الْخَرِبَةُ وَالْمُفْقَرَةُ وَالْمُتْهَدِمَةُ مُحَصَّنَةٌ مَعْمُورَةٌ. 36. فَتَعْلَمُ الْأُمَمُ الَّذِينَ تُرْكُوا حَوْلَكُمْ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ، بَيْتُ الْمُتْهَدِمَةِ وَغَرَسْتُ الْمُفْقَرَةَ. أَنَا الرَّبُّ تَكَلَّمْتُ وَسَأَفْعَلُ. 37. بَعْدَ هَذِهِ أَطْلُبُ مِنْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ لِأَفْعَلَ لَهُمْ. أَكْثَرُهُمْ كَعْتَمُ آتَاسٍ. 38. كَعْتَمُ مَقْدِسٍ، كَعْتَمُ أُورُشَلِيمَ فِي مَوَاسِمِهَا، فَتَكُونُ الْمُدُنُ الْخَرِبَةُ مَلَأَةً عَتَمَ آتَاسٍ، فَيَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.

zu denen sie kamen, und entheiligten meinen heiligen Namen, daß man von ihnen sagte: Ist das des HERRN Volk, das aus seinem Lande hat müssen ziehen?²¹ Aber ich schonte meines heiligen Namens, welchen das Haus Israel entheiligte unter den Heiden, dahin sie kamen.²² Darum sollst du zum Hause Israel sagen: So spricht der HERR HERR: Ich tue es nicht um euretwillen, ihr vom Hause Israel, sondern um meines heiligen Namens willen, welchen ihr entheiligt habt unter den Heiden, zu welchen ihr gekommen seid.²³ Denn ich will meinen großen Namen, der vor den Heiden entheiligt ist, den ihr unter ihnen entheiligt habt, heilig machen. Und die Heiden sollen erfahren, daß ich der HERR sei, spricht der HERR HERR, wenn ich mich vor ihnen an euch erzeige, daß ich heilig sei.²⁴ Denn ich will euch aus den Heiden holen und euch aus allen Landen versammeln und wieder in euer Land führen.²⁵ Und will reines Wasser über euch sprengen, daß ihr rein werdet; von all eurer Unreinigkeit und von allen euren Götzen will ich euch reinigen.²⁶ Und ich will euch ein neues Herz und einen neuen Geist in euch geben und will das steinerne Herz aus eurem Fleische wegnehmen und euch ein fleischernes Herz geben;²⁷ ich will meinen Geist in euch geben und will solche Leute aus euch machen, die in meinen Geboten wandeln und meine Rechte halten und darnach tun.²⁸ Und ihr sollt wohnen im Lande, das ich euren Vätern gegeben habe, und sollt mein Volk sein, und ich will euer Gott sein.²⁹ Ich will euch von aller Unreinigkeit losmachen und

will dem Korn rufen und will es mehren und will euch keine Teuerung kommen lassen.³⁰ Ich will die Früchte auf den Bäumen und das Gewächs auf dem Felde mehren, daß euch die Heiden nicht mehr verspotten mit der Teuerung.³¹ Alsdann werdet ihr an euer böses Wesen gedenken und an euer Tun, das nicht gut war, und wird euch eure Sünde und Abgötterei gereuen.³² Solches will ich tun, nicht um euretwillen, spricht der HERR HERR, daß ihr's wißt; sondern ihr werdet schamrot werden, ihr vom Hause Israel, über eurem Wesen.³³ So spricht der HERR HERR: Zu der Zeit, wann ich euch reinigen werde von allen euren Sünden, so will ich die Städte wieder besetzen, und die Wüsten sollen wieder gebaut werden.³⁴ Das verwüstete Land soll wieder gepflügt werden, dafür es verheert war; daß es sehen sollen alle, die dadurchgehen,³⁵ und sagen: Dies Land war verheert, und jetzt ist's wie der Garten Eden; und diese Städte waren zerstört, öde und zerrissen, und stehen nun fest gebaut.³⁶ Und die Heiden, so um euch her übrigbleiben werden, sollen erfahren, daß ich der HERR bin, der da baut, was zerrissen ist, und pflanzt, was verheert war. Ich, der HERR, sage es und tue es auch.³⁷ So spricht der HERR HERR: Auch darin will ich mich vom Hause Israel finden lassen, daß ich es ihnen erzeige: ich will die Menschen bei ihnen mehren wie eine Herde.³⁸ Wie eine heilige Herde, wie eine Herde zu Jerusalem auf ihren Festen, so sollen die verheerten Städte voll Menschenherden werden und sollen erfahren, daß ich der HERR bin.